

ג רשות

לדריןן דפֿרײַזֶיט נעל נְכָנָן דְּלִי
אַסְוָדָה אַסְוָדָה הַלֵּל מְגַלֵּה יְסָקָל נְפִיָּי
סְמֻךָּוֹ וְנְסָסָסָסָס צְפָקָק לְלָרוֹג
וְלָדוֹתָמִיד נְפִיקָעָטָה לְבִי יְסָוָדָה
כְּגָדָלָה: פּוֹחָח. (א) עֲרוֹסָה וְקִרְבָּה
פְּשָׁ"ס מְלָגָנָמִין עַלְעַלְלִי וְסִמְמִילָה
(ב) דְּפִיָּי סְמָמָה מְלָגָס אַל עֲרוֹסָה וְקִרְבָּה
פְּרִילָּס יְכָהָלְפָמָמָה יְפָמָמָה
סְפִּיטָּמָה מְמָגָּזָה וְלִזְלָּזָה
מְתָּהָרָה תְּמָנָה וְלִזְלָּזָה
גְּמָלָה נְפִירָה וְלִזְלָּזָה
סְמָלוֹה (בב).

חננאל

וּבְנִירָא שֶׁלֶשׁ. וככתיו בסיס יטעה לדם נפקה מיניה

בבנוביה שלשה הוא שלשתן שלש פרשיות קוין אחד אחד מודלgin בלבניא ואין מודלgin בתורה ועד כמה הוא מدلג עד כדי שלא יפסוק המתורגן: גמ' הני ג' פסוקין תנינן מי⁶ אמר רב אשי תנינן תורה נביים וכותבים ולא יקרא למתרוגמן יותר מפסוק אחד ובנוביה ג' פסוקים ואם היו שלשתן שלש פרשיות קורא אחד אחד תנינן כי כה אמר ה' חנם נזכרתם² כי כה אמר ה' אליהם מצרים ירד עמי בראשונה ועתה מה לי פה נאם ה': מודלgin בלבניא ואין מודלgin בתורה: ורימוןו³ קורא⁴ אחריו מות⁵ ואר בעשור והוא קא מدلג אמר אבוי לא קשיא כאן בכדי שישפסוק התורגן וכוין בכדי שלא יפסוק התורגן והוא עליה קתני מודלgin בלבניא ואין מודלgin בתורה ועד כמה הוא מدلג עד כדי שלא יפסוק התורגן מכל דבתרה כלל כלל לא אלא אמר אבוי לא קשיא כאן בענין אחד ובנוביה בשני עניינים מודלgin בתורה בענין אחד ובנוביה תנינא אידך וכן כאן בכדי שלא יפסוק התורגן תנינא אידך:⁶ אין מודלgin מנביא לנביא ובנוביה של שניים עשר מודלgin ובلد שלא ידלג מסוף הספר לתחילה: מתני⁷ המפтир בנוביה הו פורם על שמע והוא עובר לפניו התחיבה והוא נשוא את כפיו ואם היה קמן אבוי או רבבו עוברין עלido קמן קוא בתורה ומתרגם יאל אינו פורם על שמע ואינו עובר לפניו התחיבה יאינו נשוא את כפיו התחיבת ואינו יפוחח פורם את שמע ומתרגם אבל אינו קורא בתורה יאינו עובר לפניו התחיבת ואינו נשוא את כפיו יסומה פורם את שמע ומתרגם רבבי יהודה אומר כל שלא ראה מאורות מימי אינו פורם על שמע: גמ' מ"ט רב פפא אמר משום בכור רבבה בר שם אמר משום דאיתו לאינצוי Mai בינויו איכא בינויו דעביד בחנן תנן ואם היה קמן אבוי או רבבו שעבורין עלido אי אמרת משום⁸ נצוי קמן בר נצוי הוא אלא Mai משום בכור קמן בר בכור הוא אלא איכא בכור אבוי וכבוד רבבו רבא.

וְכֹנְכִיָּה אֶלְאֶה. הַס יְרֵה וְלַמְּחִיכָּת לְ

בנאי: ענין יפסוק כתורגם.

מסורת הש"ם

1. כי כה אמר יי' חנוך נமפרתם ולא בכסף תגאלת ישעיהו נב' י
2. כי כה אמר אדרוי יי' מצרים ירד עמי בראשה לגור שם ואשר באפס עש��ן:

ישעיו נב ב
ועתה מה ל' פה נאים
כ' כי לך עמי חקם
משלי יהיללו נאים יי'
ותתנו מבד' כל הדום שמי'
מפני: ישעיו נב ב
4. ויקרא טז א
5. ויקרא כג כד

גלוון השם

באמ' א' וא' אמר בנטון ר' פ' מכאן:
 עי' מער' פ'
 תומ' ד' ר' מי שלוא ובי'
 אבל מרוכנן מילה היה.
 עי' ר' בס' ד' נג' עי' מדר' ס' ס' י' יט' יט' יט'
 בא' ד' אפ' ח' סומא שיש
 בו תרי מרוכנן. עי' נעלע'
 ד' עי' עי' מ' פ' ד' בס' ו' יט' יט' יט'

הו היבר. בר/ה